

Pytania prejudycjalne

Czy wyrażenie „korzysta ze świadczeń zgodnie z ustawodawstwem tego państwa, tak jak gdyby był tam ostatnio zatrudniony” zawarte w art. 71 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że wymóg „wyczerpania okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych” zawarty w art. 215 Ley General de la Seguridad Social dla celów uzyskania prawa do świadczeń jest spełniony, jeżeli wyczerpanie okresu pobierania świadczenia dla bezrobotnych nastąpiło w Niemczech, nawet jeśli uprawniona nie opłacała składek w Hiszpanii?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, str. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu 22 lutego 2007 r. — Nordania Finans A/S oraz BG Factoring A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-98/07)

(2007/C 95/45)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højesteret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nordania Finans A/S oraz BG Factoring A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie „dóbr inwestycyjnych, z których korzysta podatnik w swojej firmie [swoim przedsiębiorstwie]” zawarte w art. 19 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono rzeczy, które przedsiębiorstwo leasingowe nabywa zarówno w celu oddania w leasing, jak i w celu odsprzedaży po zakończeniu umowy leasingu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawach połączonych T-217/03 i T-245/03 FNCBV i in. przeciwko Komisji wniesione w dniu 21 lutego 2007 r. przez Coop de France Bétail et Viande, dawniej zwaną Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV)

(Sprawa C-101/07 P)

(2007/C 95/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Coop de France Bétail et Viande, dawniej zwana Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) (przedstawiciel: adwokat M. Ponsard)

Druga strona postępowania: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA), Komisja Wspólnot Europejskich, Republika Francuska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie T-217/03;
- stwierdzenie, że nie należy nakładać grzywny na wnoszącą odwołanie;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny nałożonej w tym wyroku;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w sprawie zastosowania środka tymczasowego i postępowaniem głównym przed Sądem, a także postępowaniem przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie przedstawia sześć zarzutów na poparcie wniesionego odwołania. W pierwszych pięciu zarzutach, które zmierzają do uchylenia zaskarżonego wyroku, skarżąca twierdzi, że po pierwsze Sąd naruszył prawo, nie uznając naruszenia przez Komisję prawa do obrony poprzez brak informacji w przedmiocie przyjętej metody obliczania grzywien w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów; po drugie Sąd dokonał zniekształcenia dowodów dotyczących przedłużenia w sposób tajny porozumienia z dnia 24 października 2001 r.; po trzecie Sąd naruszył prawo, zakładając ciągłość udziału wnoszącej odwołanie w porozumieniu poprzez odwołanie do porozumienia globalnego pomiędzy hodowcami i ubojniami, nie ustalając w sposób dokładny istnienia jej zgody na ciągłość udziału w tym porozumieniu; po czwarte założywszy, że istnienie

zgody wnoszącej odwołanie zostało ustalone, Sąd naruszył prawo kwalifikując porozumienie jako antykonkurencyjne, nie uwzględniając w swojej ocenie ogólnego kontekstu prawnego i gospodarczego, w który wpisuje się to porozumienie i jego ewentualne skutki; i po piąte Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia i popadł w sprzeczność w motywach zaskarżonego wyroku, biorąc pod uwagę obroty członków federacji wnoszącej odwołanie — a nie samej wnoszącej odwołanie — w celu ustalenia czy pułap 10 % obrotów, o którym mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 nie został przekroczony.

W zarzucie szóstym wnosząca odwołanie zmierza, tytułem żądania ewentualnego, do uzyskania obniżenia grzywny, która została na nią nałożona; twierdzi ona, że gdyby Sąd oddalił zarzuty wcześniejsze, kwota grzywny nałożona na wnoszącą odwołanie zostałaby w każdym razie obniżona, w zakresie w jakim odpowiada ona nie 10 %, a 20 % jej obrotów, co stanowiłoby naruszenie art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) w dniu 22 lutego 2007 r. — N.V. Lammers & Van Cleff przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-105/07)

(2007/C 95/47)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: N.V. Lammers & Van Cleff.

Strona pozwana: państwo belgijskie

Pytanie prejudycjalne

„Czy art. 12, 43, 46, 48, 56 i 58 WE stoją na przeszkodzie belgijskim przepisom prawnym, które w art. 18 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 pkt 3 ustawy o podatkach dochodowych z 1992 r., w ich brzmieniu obowiązującym w okresie właściwym dla okoliczności faktycznych sprawy, przewidywały, że odsetki nie zostałyby zaklasyfikowane jako dywidendy, a tym samym opodatkowane, gdyby te odsetki zostały wypłacone członkowi zarządu będącemu spółką belgijską, podczas gdy w tych samych okolicznościach te odsetki zostałyby zakwalifikowane jako dywidendy i opodatkowane, gdyby były wypłacane członkowi zarządu będącemu spółką zagraniczną?”

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-106/07)

(2007/C 95/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: A. Bordes i K. Simonsson, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż nie tworząc do tej pory, w odniesieniu do licznych portów francuskich, planów odbioru i zagospodarowania odpadów przewidzianych w art. 5 dyrektywy 2000/59/WE⁽¹⁾, a w każdym razie nie informując Komisji o ich istnieniu i wykonaniu Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 5 ust. 1 i art. 16 ust. 1 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2000/59/WE upłynął w dniu 27 grudnia 2002 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (Dz.U. L 332, str. 81).

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 11 grudnia 2006 r. w sprawie T-290/05 Friedrich Weber przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 lutego 2007 r. przez Friedricha Webera

(Sprawa C-107/07 P)

(2007/C 95/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Friedrich Weber (przedstawiciel: W. Declair, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich